

ZEEMANSHUIS CURACAO N.W.I.

DE ROUVILLEWEG
WILLEMSTAD

7

Beste jongens -

Dere week was 't feest in menig huisje in den lande. De Waterman keerde terug met een groot troepencontingent en in tientallen steden en dorpen, waar 't toevallig passeerde, stonden de broedverenigingen klaar, ja hier en daar zelf in muziekcorps, om onze wakkeren soldaten een welverdiende thuiskomst te bereiden. En dan die hereniging thuis, na jaren, wanneer je wordt binnengevoerd in een versierd huis, wanneer je vader en moeder je zo roerend met betraande ogen omhelzen en broertjes en zussen met vol verwondering naar hun flinke groer opzien. Dan ben je verheugd de menigte en trots van het huisje. En als moeder dan stillertjes aan iedereen moet vertellen: wat is het ~~de flinke~~ de flinke je fne jongen gebleven, wat is 't 'n flinke kerel, een "man" geworden, dan weet je dat je niet slechts de belangen van je vaderland behartigd hebt, maar ook van je huis en heel bijzonder van je zelf. Dan mag je gerust trots op je eigen zijn.

Als er iets leeft in de gedachten van je ouders en vrienden, verweg in het oude Compas, dan is het wel dit: "hoe zullen we onze jongen terugzien. Natuurlijk bestaat er wel enige angst dat je in ongeluk zou kunnen overkomen. Jaar er is veel meer zorg over je verdringen in een vreemd land, tussen vreemde volkeren en kameraden en vele dreigende gevaren. Sonder ouderlijk toezicht. Want daar kun je een man van karakter worden, daar kun je ook vervallen tot een geestelijk waag. En dit laatste behoort helaas niet tot de zeldzaamheden.

In het ^{grote} heilige Indonesië zijn je ogen open gegaan voor toestanden, personen en zaken, waarvan je vroeger het bestaan niet eens vermoed had, maar die erenvoerle gevaren en dikwijls verschrikkelijke beschrijvingen kon je zieleleven inhouden. Op de meest doortaa sluwe manier gaan duivel en valse profeten te werk, ze zijn immers gehuld in schaapskleeren. Onthoud dan, wat je de eerste maanden vanzelf aangevoeld hebt, maar